

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 865. Utrum ejecti teneantur ad alia vota emissa in religione,
aliasque austeritates & observantias regulares, ad recitandum officium
divinum, deferendumque habitum religionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

regularum, à quo de facto gubernentur; non tamen omnino ab obedientia prælati regularis eximuntur sed conseqüenter nec à voto illius suspensa illius obligatio ob defectum materiæ circa quam veretur ut molin. tom. 1. de just. d. 140. circa finem, Sanch. l. n. 29. & 31. Lefl. cit. c. 41, in fine. & alii apud Castrop. l. n. 3.) dum etiam inter cetera dicti prælati eis imperare poslunt ut redeant in quo iis obedi- re tenentur ad hæc universaliter parati esse debeant in omnibus illis obedi- re, si denuo recipientur & ita tenent Castrop. cit. p. 3. n. 5. Pirk. n. 189. Reif- fensit. b.t. n. 24.

*Quæst. 865. an & cui Episcopo & in qui-
bus eius & iudebant obedientiam.*

1. Resp. ad primum: de eo, non ita convenit in-
ter AA. Vi voti emisi in professione, seu sta-
tus religiosi nullam eos debere obedientiam Episco-
po loco prælati regularis sententiæ Molin. Lefl. Sanch.
LL. paulo ante cit. Item Laym. cit. c. 13. n. 4. Pirk.
l. Wiesn. n. 164. Reifensit. n. 241. Rodriq. l. q.
30. a. 19. & alii communius contra Nav. comment.
2. de regal. n. 35. resol. in prax. Episc. p. 2. V. regula-
res §. 3. ex eo capite, quod non teneantur ad aliam
obedientiam, nisi quam voverunt, non autem vove-
runt eam extra religionem Episcopi: tenentur ni-
hilominus ad generalem & eo modo exhibendam
obedientiam Episcopo Diæcesis. ut aa. citati quin
& tradit. Castrop. l. c. n. 8. ejectum, qui alia erat E-
piscoporum subjectus, quia erat de religione non exem-
pta à jurisdictione Episcopi, post expulsionem ma-
nere sub speciali illius obedientia, ut possit ei præci-
pere, quia necessaria sunt expulso juxta suum statum
& modum vivendi extra religionem; cum expulso
expulsum non rejicit à regimine prælati extrinseci,
sed intrinseci religionis seu regularis. Idem Castrop.
n. 5. dicit de illo ejecto, qui prius exemplus erat ab
omni jurisdictione Episcop. eo quod is expulsione in
eius jurisdictionem incidat, non tantum, quia non
fruatur amplius privilegio religionis exempta; sed
& quia, dum religiosus in professione sua vovet o-
bedientiam intelligitur eam vovere prælati regulari-
bus, dum ab iis regitur, Episcopis verò, dum à
prælatorum regulatum regimine excluditur. quem
vovendi modum dicit tum statui religioso, tum ex-
pulso convenientiorem, ad hæc, quia negari nequit
Episcopum regere & gubernare posse & debere o-
mnes, quorundam in eis diæcesi existunt secundum sta-
tum & conditionem illorum, ita ut hæc gubernatio
non tantum ex jurisdictione Episcopali, sed ex voto
obedientiæ ortum habeat atque ita Castrop. sentit
cum Nav. & Zerola, quos pro se citat, uti & Suar.
tom. 4. de religione tr. 6. l. 3. c. 6. n. 4. & seq. Quæ
in hoc puncto dicta sunt de Episcopo, efficacius à
Castrop. n. 5. probabant de summo pontifice, non
tantum quatenus Ecclesia & omnium fidelium pa-
stor est, sed etiam quatenus religiosorum omnium
supremus prælatus est, cui quæ tali ex voto obedi-
entia ii subsunt, quique proinde expulso præcipere
potest, quæ religiosum in conditione expulsi-
onis decent, isque ei obedire tenetur, hac obligatio-
ne obediendi Papæ per expulsionem minimè sus-
pensa, cumque illius suspensionis respectu pontificis
nulla sit necessitas, actuali hoc regimine & dominio
religiosi expulsi is privari non debeat.

2. Resp. ad secundum probabilius per Episco-
pum, cui, si quæ præstanta obedientia, non intelli-
gitur hic Episcopus originis, ut volunt nav. l. n. 3. 4.
Barbos. l. c. n. 11, citatique ab eo Riccius in pr. aur.,
resol. 185, per tot. Ugolin. de offic. Episc. c. 20.

§. 9. *infine.* Mirand. campan. &c. utpote, qui sit
immunibilis & à voluntate ejeci independens, quia
contingit sèpè religiosum expelli in loco remotissi-
mo à loco sua originis, adeoque molestissimum ei
esse hunc locum adire & illi Episcopo se præsentare.
sed intelligitur Episcopus loci in quo commora-
tur vel quia peregrinus, vel quia ibi domicilium fi-
git ejectus Suar. l. l. 3. c. 6. n. 8. Castrop. cit. p. 23.
n. 8. Ratio responsionis est; quia ut dictam Epi-
scopum est superior omnium in diæcesi sua existenti-
um non exemptorum, qualis non est amplius ejec-
tus. quod ad ordines tamen suscipiendos subjectus
est ejectus Episcopo originis non fecus ac alii Clerici
seculares quin & Episcopo domicili & habitationis
ita subjectus non est, quin absque illius consensu do-
micum & habitationem mutare posse, non se-
cusa calii clerici secularis; cum ex vi voti obe-
dientia non privaverit se libertate faciendo hanc mu-
tationem in statu expulsonis; Sed solùm dum in
religione sub fuorum prælatorum regimine existit &
vitam communem degit. Castrop. l. c. n. 8.

3. Resp. ad tertium: Si Episcopo non tantum
ut alii clerici secularis, sed specialiter subjectus est
ut religiosus ejectus, utpote cui suas vices in eo gu-
bernando commissis censendus sit Papa ut Ca-
strop. l. c. n. 5. tenebitur in iis illi obedire, quæ ad
observantiam castitatis & paupertatis statui expulsi-
onis accommodatae judicabuntur moraliter necessa-
ria, uti & in iis, quæ pro religiosi status decentia &
honore in eo vitæ genere conservando requiruntur
cum maneat religiosus, addeque eum vivendi mo-
dum, qui statum religiosum non decent, servare
obligatus. Unde si ludis, commissationibus se det
cum scandalo, habitum honestum non portet, aliæ-
que in status religiosi ignominiam perpetret, posse
eum præcepto penitentia cogi ab Episcopo, sicut pos-
set à prælato suo regulari puniri, dum esset intra re-
ligionem tradit cum Suar. l. c. 6. n. 18. Castrop.
l. c. n. 9.

*Quæst. 866. Utrum ejeci teneantur ad
alia vota emissia in religione, aliasque
austeritates & observantias regula-
res, ad recitandum officium divi-
num, deferendumque habitum reli-
gionis.*

1. Resp. ad primum: juxta probabilem in per-
petuum ejectos non teneri votis præter tria
substantialia emissa in suo ordine, non quidem ex-
tincta omnino eorum obligatione, sed suspensa,
quam diu extra religionem sunt, ed quod talia vota
religiosum non constituent, nec cum emissione tri-
um vororum substantialium necessario connexa, &
ita tenent AA. pro sequenti respons. citandi, & sic
in specie Sanch. cit. c. 9. n. 56. cum Vega. in sum.
tom. 2. c. 86. cas. 16. apud Barbos. l. c. n. 12, & quos
sequitur Pirk. b.t. n. 200. *infine* resolvit. quartum
votum in religione B. Marie de merced, vacandire
redemptioni captivorum, uti & illud in ordine mini-
morum S. Francisc. de paula. de quadragesimali je-
junio tota anno & temper servando non obligare
ejectos ex his ordinibus.

2. Resp. ad secundum: neque obligari ejec-
tos ad servandas alias ordinis sui austeritates, pu-
tage junia, delectum ciborum, vigilias, orationes,
penitentias aliaque similia à regula sua religio-
nis præscripta, etiam sub peccato gravi obli-
gantia. Sanch. l. c. n. 50. citatique ab eo n.
33. Aragon. Sayr. Sa. &c. Item Suar.
l. c.

Lc. n. c. 9. n. 11. & seq. Laym. L. 4. sum. tr. 5. c. 13. 9. 2. Less. cit. c. 41. n. 115. Barbos. cit. n. 12. Castrop. Lc. n. 10. 12. Nav. L. 3. conf. 79. b. t. Pith. h. t. n. 199. contra D. Antonin. p. 3. tit. 16. c. 5. §. 8. Sylv. V. religio. 6. 9. 17. Cordub. in reg. s. Francisc. c. 1. q. 21. punct. 3. Portel. in dub. regular. v. ejicere ab ordine. n. 5. Villatob. in sum. p. 2. tr. 35. diffic. 39. n. 5. & seq. Donat. Tom. 1. tr. q. 52. n. 199. Rodriq. n. 1. q. 30. 20. Pelliz. tom. 2. tr. 8. q. 8. n. 32. quos sequitur Reiffenst. b. t. n. 242. idem dicens de religioso damnato ad Trieremes. Ratio responsionis est, quod haec observantia non comitentur absolutè & inseparabiliter emissionem trium votorum substantialium constituentium religiosum, neque religiosus censetur promittere regulæ & vi illius præceptorum observationem, nisi dum à religione alitur, gubernatur, & in aliorum confortio vivere permititur; regula siquidem opposita est ad regendos religiosos in communivientes, non ad regendos religiosos à religione & communitate separatos. His non obstante, quod nemo ex delicto suo referre debeat commodum, quale reportaret, dum ejectus ab observantia regulæ liberaretur, nam quamvis id per se verum sit, per accidens tamen id fieri potest, ob defectum nimis alicuius principalis, cui aliqua obligatio annexa est accessoriè, ut in praesente obligatio ad observantiam regulæ est annexa statutu regulari & actuali perseverantiae in illo qua cum deficit per legitimam & perpetuam ejectionem profecti, consequenter etiam & per accidens cesseret & deficiat dicta obligatio illa accessoria.

Resp. ad tertium. neque tenentur istiusmodi ejecti dum non sunt in sacris, ad recitandas horas canonicas; cum haec obligatio solum ex consuetudine annexetur religiosis ad chorum deputatis intra religionem degentibus, & non iis, qui à religione separantur, dum hac separatione cessat eorum deputatio ad chorum, & quidem efficacius, quam si ad gradum laicorum intra eundem ordinem transirent. Suar. Lc. c. 6. n. 12. Castrop. Lc. n. 11. & tr. 7. de horis can. D. 2. p. 1. §. infine. Barbos. cit. n. 12. citans Sotum. de Just. L. 10. q. 5. a. 3. Bonacini. de hor. can. d. 1. q. 2. p. 2. n. 6. & alios. & pro contraria opinione referens Nav. de orat. c. 7. n. 20. Less. de Just. L. 2. c. 36. du. n. 50. Azor. inf. mor. p. 1. L. 10. c. 6. & q. 5. Malder. & alios.

4. Resp. ad quartum: non tenentur deferre habitum sui ordinis. Nav. comment. 2. de regal. n. 36. Azor. cit. L. 12. c. 18. q. 13. Sayr. in clavi reg. L. 6. c. 9. n. 28. Less. cit. c. 41. n. 112. Sanch. cit. c. 9. n. 55. quos citat. & sequitur Barbos. cit. n. 12. Item Castrop. n. 12. Pith. n. 200. qui tamen addit, teneri illos eum deferre, si eo spoliati non sint, exemplo Episcopi, qui habitum sui ordinis, ex quo assumptus, deferre debet. Ratio responsionis est, quod habitus illegitimus ad significandum gestatorem illius esse membrum talis religionis, illique unitum, & sub eius regimine, quod locum non habet in ejus, ita Castrop. Lc. c. non obstante exemplo Episcopi, quia id illi, à religionis regimine separato expelle præcipitur jure communis, nimis c. 2. de vita & honestate cler. de quo vide Castrop. Lc. p. 24. à n. 10. ad n. 15. ad hanc Episcopus separatur à religione per ascensem ad superiore statum ac ita habitus religiosi gestatio cedit in honorem religionis, secus ac in ejus contigit. Castrop. Lc. p. 23. n. 12. cum Suar. Lc. c. 6. n. 14. Quin etiam ejus, si per sententiam spoliatus est habitu, ut ferè semper fit; sed quod illius gestatio in ignominiam

religionis reputaretur, obligatus est cum non deferre. Nav. Less. Sanch. Castrop. LL. cit. Suar. L. c. n. 24. Sed neque tenetur ejus ad habitum clericalem deferendum, dum clericus non est; cum neque ex natura rei, neque illo textu juris ad hoc obligetur. Suar. cit. n. 14. Castrop. n. 12. infine.

Ques. 866. Ejecti & fugitivi cui acquirant.

1. Resp. primò acquisita per eos quocunque tuto cum illis cedere non possint quod ad proprietatem seu dominium, aut etiam ad usum fructum propriè talē secundū dicta de utriusque supra, quod ad fugitivos si statum non mutaverint, de jure communi juxta c. abbates 18. q. 2. acquiruntur ea religioni non secus ac obvenientia ei in monasterio degenti. Castrop. tr. 16. d. 3. p. 19. n. 3. Wiesn. h. t. 165. cum communi, exemplo servi fugitivi, cuius fugitivi & ab alio non professi bona acquiruntur domino juxta l. 1. §. 14. ff. de acquir. poss. Fuga siquidem sicut non liberat servum à dominio domini, ita nec fuga religiosi cum à dominio religionis excludit, nec tollit potestatem prælati eumguernandi & puniendi, an autem acquirantur tui religioni, an conventui, in quo professionem emisi, spectandam esse religionis consuetudinem, cum Sanch. cit. Castrop. l. c. n. 1. Idem quod de fugitivo, dicendum quoque de apostata cum Bartol. in cit. s. 14. V. quod sī. 2. atruunt Host. in e. cum olim. n. 13. Tapia in auth. ingressi c. d. ff. Eccl. v. Juac. 7. n. 1. Sanch. l. 7. mor. c. 33. à n. 2. quos citat & sequitur Wiesn. l. c. Quod si verò fugitivus aliam religionem ingressus sine licentia suorum superiorum prælato cum recipiente conscientia hujus malitia acquiruntur religioni, à qua suffigit, omnia, nisi forte intuitu religionis de novo assumptæ ei quid donatum fuerit; cum id potius religioni, quam religioso donati videatur. Ita cum Sanch. cit. c. 33. à n. 10. Castrop. l. c. n. 3. Si tamen receptus bona fide à prælato secunda religionis & professionem fecerit, durante illa bona fide acquisita ab eo (intellige operis suis seu labore vel industria; non tamen successione, donatione, legato) cedere monasterio putativo seu secundo censem Nav. comment. 2. de regal. n. 30. Azor. p. 1. c. 10. q. 1. Tapia l. c. 6. n. 22. & 23. apud Castrop. l. c. ipse verò cum Sanch. l. c. n. 16. verius censem contrarium, nimis quomodo cuncte acquisita cedere priori monasterio, ex ea ratione, quod ex bona fide secundi monasterii jus acquisitum priori monasterio succedunt in omnia jura & actiones sui religiosi diminui non possit; non jure naturali, ut constat, non jure positivo; cum in eo derogatum illi non reperiatur: neque enim ex eo à servo fugitivo, qui non vero domino sed putativo bona fide possidendi eum acquirit juxta l. c. servus, qui bona fide. ff. de acquir. rerum domin. argumentatio valet; cum ratio, cur servus acquirat domino putativo, sit, quod possessione bona fide præscripta dominium præcedens mutare possit, novumque constituere. l. per eum ff. de acquir. poss. §. fin. putativa verò professio veram professionem causare non possit. porrò si religiosus fugitivus sine debita dispensatione promoventur ad Episcopatum aliud vel beneficium, quidquid inde acquirit, cedit Ecclesia; cum promotio illa sit nulla, adeoque beneficia illa habeant se, ac si vacanta, acquisita tamen ab eo, non titulo beneficia aut intuitu illius, sed contemplatione personæ illius, cedunt religioni reliqua: & in dubio, cuius intuitu reliqua, standum conjecturis ita Castrop. l. c. n. 4. cum Sanch. l. c. n. 26. Item Wiesn. h. t. n. 167.

2. Resp.